

→ Försvarsdepartementet

Branden på Sally Albatross, yttrande med anledning av Katastrofkommissionens utredningsrapport (SOU 1991:33)

Sammanfattning

Räddningsverket instämmer i huvudsak i de rekommendationer som ges. Vad beträffar förslaget kring alarmering och ledning i Stockholms län avser vi att ta ställning först när berörda kommuner har kommit fram till ett gemensamt förslag.

I rapporten saknar vi kritik mot den initiala larmningen (från brandplatsen) som här inte synes ha skett direkt när branden upptäcktes. En fördröjning på minst tio minuter verkar trolig. I instruktioner ska framgå att sådan larmning ska ske direkt och hur den ska gå till. Detta är enligt vår bedömning ett allvarligt fel som borde ha påpekats.

Allmänt

Rapporten är bra och omfattande. Det är i vissa stycken spännande läsning. Många aspekter på branden belyses med tonvikt på ansvarsförhållanden och förberedande åtgärder. Ett sådant förlopp som här beskrivs, med alla oklarheter, kan enligt vår uppfattning hittas vid många olyckor och tillbud. Branden kan härvid tjäna som varnande exempel. Man känner igen den stora oreda, mellan och inom organisationer, som ofta föregår stora olyckor. Av detta skäl arbetar Räddningsverket mycket med information och utbildning, både på bredden och fördjupad (HRK-kurser). Vi driver RISK-projektet med vars hjälp kommunen kan göra en helhetsbedömning av risker. Vi driver RIB-projektet, ett datastöd med bla erfarenhetsåterföring, statistikinsamling och resursförteckningar.

Rapporten bekräftar också det riktiga i den nya räddningstjänstlagstiftningen med krav på ökat samarbete mellan alla berörda instanser och breddad syn på det förebyggande arbetet varvid räddningstjänsten även ska påpeka förhållanden som inte ligger direkt inom det egna ansvarsområdet. Vi finner att de flesta blir mycket precisa med att redogöra för sitt ansvar efter händelsen. Ett viktigt arbete för oss blir att påpeka detta när riskfrågor diskuteras.

Vi vill också som vår uppfattning framhålla att brandstyrkorna i detta fall inte hade någon reell chans att hindra en totalskada. Allt för mycket var fel innan branden började och under brandens första skede. Ett bra brandskydd förutsätter väl fungerande förebyggande åtgärder, korrekt handlande av de som finns på plats när brand utbryter och därefter släckinsats från kommunens räddningskår.

Avsnitt 9, Kommissionens rekommendationer i sammanfattning, punkter 5 och 7 sid 105-106

Kommissionen föreslår att ASS och SjöV får i uppdrag att klargöra avgränsningen av de båda myndigheternas ansvar för säkerheten i samband med arbeten på fartyg vid varv och träffa överenskommelse om ett samarbete i tillsynsverksamheten. Den kommunala räddningstjänstens roll i tillsynen av brandskyddet bör enligt kommissionen övervägas.

Räddningsverkets anser här att räddningstjänstens roll i detta sammanhang är av stor betydelse. Inte minst av det skälet att den kommunala räddningstjänsten representerar ett brett kunnande inom brandskyddsområdet. Vi föreslår därför att uppdraget ska utföras i samråd med Räddningsverket

Räddningsverket föreslås att få i uppdrag att i allmänna råd till den kommunala räddningstjänsten framhålla det angelägna i att vid tillsyn i den förebyggande verksamheten också klargöra för ägaren eller innehavaren av en anläggning vilka risker för brand som kan föreligga även i objekt som inte omfattas av brandsyn.

Som exempel på detta anges fartyg som ligger i docka. Räddningsverkets uppfattning är att detta är en speciell situation. Liknande exempel är svåra att finna. Frågan bör därför kunna belysas inom ramen för det uppdrag som nämns ovan. Därutöver kommer Räddningsverket att ytterligare kunna belysa frågan vid en omarbetning av allmänna råd om brandsynefrister.

Vid utformningen av detta svar har följande personer deltagit; Nils Olov Sandberg, Ulf Norgren, Jan Ahlberg, Hans Berged, P-G Edliden, Leif Sandahl. Föredragande har varit Björn Albinson.

Lennart Myhlback

Lennart Myhlback